

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18—, polletno K 9—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnistvo je v Miklošičevi ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina pa upravnistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača po določenem ceniku. Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirč. : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani. :

Nasprotnikom „Jutra“.

Pretekli teden sem bil odsoten iz Ljubljane, in v tem času je priobčil „Grazer Tagblatt“ v svoji prilogi za slovenske odpadnike (Deutsche Stimmen) iz Ljubljane dopis, v katerem se nekdo malo preveč zaletuje v „Jutro“. Na ta dopis je „Jutro“ reagiralo še v času moje odsotnosti, a jaz smatram za potrebno, da tem povodom spregovorim odkrito besedo na naslov onih, ki so imenovani dopis vsaj inspirirali, ako ga že niso tudi pisali sami. To so gospodje iz znane palače na Bleiweisovi cesti, ki pretijo „Jutru“ s subjektivnim preganjanjem, ker jim zaplembe ne zadostujejo več.

Ta pretnja je naslovljena na mene osebno, četudi nisem imenom označen kot oni, ki bi ga gospodje iz Bleiweisove ceste radi vključili in vrgli v ječo, ali to se razume samo po sebi, ker naši službeni krogi ne sovražijo toliko „Jutra“ radi njega samega, nego v prvi vrsti za to, ker sem jaz njegov urednik.

In to sovražstvo ni majhno, kar se vidi že iz tega, da vladni uslužbenci, kadar pobirajo po tobakarnah zaplenjene številke „Jutra“, govorijo samozvestno, da me bodo oni naučili, kako se piše. Tako očitno vendar še nikdar in nikjer v Avstriji službeni krogi niso pokazali svojih sovražnih namenov napram kakemu listu, in jaz sem resnično ponosen na to, da je gospodi v palači na Bleiweisovi cesti strah pred „Jutrom“ odvzel pamet.

Da, gospodje so izgubili pamet, sicer si ne bi domišljali, da mene ustrahujejo s zaplembami in s pretnjami, da me bodo preganjali osebno.

Ali misli slavna vlada, da bi preganjanja mogla kaj vplivati na mene v smislu njenih želj? Nasprotno, to bi bil za mene samo nov dokaz, da živimo Slovenci v približno enakih razmerah kot Hereri v nemško-afriških kolonijah in bi mi dalo povoda, da s podvojeno silo propagiram misel odločnega, močnega narodnega odpora, ker kakor se Slovenci danes „branim“, ni to nobena obramba, nego popolna resignacija in umikanje na celi črti, ker pri nas je že skoraj vse obupalo in misli da je nemogoče in brezuspešno boriti se proti sistemu.

Nemogoča pa ta borba ni, samo vztrajnosti, doslednosti in malo žrtev je treba in ako bom jaz taka žrtev, me bo to samo veselilo. Za to pričakujem mirno in hladno, da vlada svojo pretinjo, izrečeno v organu svojih uradnikov in ljubljanskih kazinotov, izvrši. Utrjen sem dovolj in poguma imam tudi dovolj, da prenesem vse, kar mi vlada pripravlja.

Sicer se pa čisto nič ne čudim, da vlada pomišlja na nasilje, ker je to edino orožje, v katerem je ona izurjena. Razumem tudi želje ljubljanskih kazinotov, ki bi me

rajše videli na vešalih danes kot jutri, ali ne razumem naših „narodnih“ in „naprednih“ voditeljev iz restavracije pri „Roži“, ki so sklenili z državnim pravdnikom zvezo proti „Jutru“ in sicer samo in izključno iz kupčijskih ozirov. To ni prazno natolcevanje, ker cela Ljubljana govori o tem, da na g. Trenza ne vpliva samo vlada, nego tudi izvestno stalno omizje pri „Roži“.

Sicer pa mene niti to ne razburja, pač pa bo razburjeno omizje pri „Roži“ takrat, kadar bom jaz smatral za potrebno, da mu vse to poplačam.

Vse to pride s časom na vrsto, ker pripravljen sem boriti se na vse strani: s sistemom in z njegovimi skritimi zavetniki, ki se javno pač radi pokazujejo kot veliki radikalci, skrivaj, po noči, sklepajo pa s sistemom — zveze.

Milan Plut.

Splošni pregled.

Ogrsko.

Kolikor bolj se približujejo nove volitve, toliko večja zmedenost in konfuzija vlada v vrstah opozicijskih strank. Obe frakciji neodvisne stranke (Kosuth in Justh) se še vedno najstrastneje napadata. Noben pristaš nove vladne stranke doslej še ni nastopil tako ostro in brezobzirno proti neodvisni stranki, kot delajo to pristaši ene frakcije proti drugi! Ta prepričanje seveda jako po volji ministrskemu predsedniku grofu Khuenu, ker s tem postajajo šanse za vladno večino v novi zbornici vedno ugodnejše. V mnogih krajih kandidirajo kandidati Justhovec proti kandidatom Kosouthovcev... Zmagal bo nazadnje Khuenov kandidat! Tudi v katoliški ljudski stranki vre in mnogi njeni verni pripadniki se približujejo Khuenu, ter bodo kandidirali na programu vladne stranke. — Torej Khuenu ne bo posebno težko urediti razmere po svoji volji, kar stari lisjak jako dobro razume! Iz province prihajajo zanj najugodnejša poročila, in skoro gotovo je, da bo v prihodnji zbornici razpolagal grof Khuen z močno in zanesljivo večino.

Pruska volilna reforma.

Pretekli teden se je vršilo drugo čitanje predloge glede volilne reforme pred plenom poslanske zbornice. Predloge so vložili napredna ljudska stranka, nacionalni liberalci, konservativci in socialni demokrati. Pri obravnavi o predlogu konservativcev — javna volitev volilnih mož — prišlo je do popolnega razpora med nacionalnimi liberalci in konservativci. Prvi so se odstranili pri glasovanju konservativnega predloga iz zbornice in tako preprečili propad istega. Debata je postala jako zanimiva, ko

je socialist Hirsch razkril zvezo med socialnimi demokrati in katol. centrom, ki so se po nji zavezali soc. demokratje glasovati za enega kandidata centra, ako se isti zavzame za volilno reformo! Izvoljeni kandidat centra je obljubil to, a ko je bil izvoljen, je pustil demokrate na cedilu! — Značilne so bile besede državnega kancelarja Bethmann-Hollwega, ki je izjavil, da vlada odklanja potencirano volilno pravico, da si pridržijo svoje mnenje o raznih določbah. Končal je z besedami: Mi razumemo resnost situacije, in naša skrb je, da morate računati s pozitivnim rezultatom. — Med razpravo je bil parlament od vseh strani zastražen, ker so se bali demonstracij, kar se pa ni zgodilo!

Državni zbor.

Poljska korespondenca javlja: Prihodnji teden se nadaljuje prvo čitanje o vladni predlogi glede ustanovitve italijanske fakultete, zakon proti pijanstvu in o službeni pragmatiki državnih uradnikov. V petek, ko bo zadnja seja pred velikonočnimi počitnicami se končajo razprave o raznih manjših predlogih; mogoče pa je, da se konča še ta teden razprava v zakonu glede lokalnih železnic.

Dnevne vesti.

† Anton Medved. Pokojni pesnik Anton Medved se je par dni pred svojo prerano smrtjo, jako povoljno in simpatično izrazil o našem listu! Rekel je, da je to edini slovenski list, ki stoji popolnoma na moderni podlagi in da je to edini list, ki mu bo mogoče prodreti v maso naroda. Hvalil je tudi odkritosrčno in popolnoma svobodno pisavo „Jutra“ in mu želel največjega uspeha! Ob prerani smrti slovenskega klasika, ki za njimi žaluje ves slovenski narod, spominjamo se teh njegovih besed, ki jih priobčujemo brez vsakega stranskega namena!

Pogreb † Antona Medveda. Danes popoldan se prepeljejo zemski ostanki v soboto umrlega pesnika Antona Medveda iz Turjaka v Kamnik. Sprevod bo šel med 1. in 2. uro popoldan čez Ljubljano in sicer se bo pomikal čez Karlovo cesto, Mestni trg, Stritarjevo in Prešernovo ulico ter Dunajsko cesto. Ljubljanci izkažejo gotovo v velikem številu poslednjo čast zemskemu ostankom velikega slovenskega pesnika.

Ljudsko izobraževalno društvo „Akademija“ priredi tekom tega in prihodnjega meseca v Ljubljani vrsto predavanj. Dne 22. tm. predava g. dr. Kučera vseučiliški profesor iz Zagreba o Halleyevem kometu (s skioptičnimi slikami); dne 30.

in 31. tm. ter 1. aprila predava g. cand. med. Mirko Černič o postanku razvoja in koncu človeka (s skioptičnimi slikami); v prvem tednu aprila predava gosp. profesor Dr. Fran Ilesič o Juriju Sporezju, predhodniku Gajevem in njegovem delovanju med Slovenci (1848); potem predava gosp. dr. Josip Cerik o severnem tečaju (s slikami), g. Pavel Grošelj o letalnih strojih (z eksperimenti) in g. profesor Josip Reisner o brezžičnem brzojavu.

Izzivanja Italjanov. K včerajšnji zadnji predstavi v kinematografu „Ideal“ je prišla z velikanskim lomiščem in vpitjem družba mladih italijanskih pisarjev, ki so se obnašali jako nesramno. Ko jih je nekdo opozoril, da naj bodo mirni, so začeli še bolj kričati in prepevati razne poulične pesmi. Prišel je lastnik kinematografa, ki je najprej posvaril preobestne kričalce... ali se niso zmenili za njegove opomine! — Nazadnje je slovensko občinstvo samo obrčunalo s pijanimi pisarčki! G. podjetniku svetujemo, da se v prihodnje posluži najradikalnejših sredstev in izroči take ljudi policiji.

— Pritožne knjige na kolodvorskih postajah. — Vedno pogostejše se dogajajo na kolodvorih posebno na Koroškem konflikt med železniškimi uradniki in potniki. Skoro v vseh takih slučajih zahteva stranka pritožno knjigo, ki se ji res vroči, da vpiše vanjo svoje pritožbe. In kako redko se čuje, da bi kaj pomagala taka pritožba. Vzrok tega nam pojasnjuje poročilo, ki smo ga dobili o manipulaciji s pritožnimi knjigami na kolodvorih. Prav priprosta je, a obenem originalna! Na vsakem kolodvoru ležita namreč dve pritožni knjigi, ki je ena njih na razpolago strankam, druga pa se predloži v določenem času železniški upravi; te dve knjigi se vrstita vedno, tako da je vsak čas ena na razpolago! Ali, kadar zagreši uradnik kako krivdo in stranka zahteva pritožno knjigo, ali ne dobi niti prve niti druge, temveč neko tretjo, ki je vedno na kolodvoru in se ne predloži nikoli kontrolni! Zato seveda nimajo pritožbe nobenega uspeha, ker jih železniško ravnanstvo ne dobi v pregled! V lastnem interesu opozarjamo občinstvo, da naj se nikar v bodoče ne poslužuje brezpomembnih pritožnih knjig, ter naj v bodoče pošilja s polnim imenom svoje pritožbe rekomandirano na dotično železniško ravnanstvo!

Kako so „Čuki“ blagoslovili križev pot? Vedno kličejo: „Vera je v nevarnosti, branimo vero itd. Koliko je tem ljudem za vero, kako zlasti „Čuki“ branijo vero, kaže sledeči dogodek: Pretečeno nedeljo se je na Viču vršilo blagoslovljenje novega križevega pota; pri tem so pomagali tudi „Čuki“, in sicer precej sladkoginj, kakor se za tako bogoslužje — ne

LISTEK.

ARTUR SEVER.

ŽENA.

Roman.

[8]

Tam izza Rožnika so se razlili nad Ljubljano žarki večerne zarje, ki je z mehkiimi objemi ogrnila tivolski gozd. Iz gozda ven pa se je dvigala tema, ki so v nji izginjala drevesa v nejasnih konturah, dokler se niso spremenila v temno maso, ki je ležala nad gozdom... in vedno višje se je dvigala tema in se zajedala v večerno zarjo, ki se ji je umikala in raztapljala v nji. Bilo je kot, da se bojuje noč s zadnjimi odsevi svetlega dneva...

Zarja je izginjala, in temna noč je ležala nad mestom.

Henrik Kovač je slonel pri oknu in opazoval to noč... in nemirne misli so begale po njegovi duši... tako tesno mu je bilo v ti mali sobici, tako mučno to ozračje, da ni mogel ostati več doma... Poslovil se je od svoje žene in odšel v mesto...

Počasi je hodil po mestnih ulicah, nehote ga je korak povedel proti Tivoliju. Nemirne misli, ki so se ga polastile v sobi, ga niso pustile tudi sedaj.

Vsak človek ima svoje ideale, ki stremlje za njimi, ali ki so večkrat samo fantom, ki si ga je zgradil pred seboj iz

svojih sanj in neznanih hrepenenj. Moč lastnega egoizma ga vedno navaja, da stremlje in hoče doseči nekaj novega, velikega! uničiti ali premostiti mora vse zapreke... To je prava, nepokvarjena etika čiste človeške duše — in kakor propada posameznik, predno je dosegel ono „zlati runo“, ker smrt preži na njega — in se ji ne more umakniti... tako se vse ljudstvo bori v strašni borbi... a ne more doseči svoje sreče... In kje je vzrok ti človeški onemoglosti? Boj med spolom! Seksualni pojavi so tolike elementarne važnosti v človeški usodi, da so med vsemi prvi! Spol je ustvaril mozek in dušo, ki bi se hotela otresti teh spon, ki jih žnjimi oklepa spol...

In življenje je pozorišče tega boja... človek trpi, a ne ve zakaj, kako je to zaslužil, njemu je življenje največji sovražnik... in v ženi so utelesnjene najsilnejše demonske moči življenja. Žena je vzrok vednega boja... spol proti spolu... a oba propadata...

Vse te misli so polnile njegovo dušo, ko se je izprehajal po glavnem drevoredu: maloštevilni izprehajalci niso opazili zamišljenega moža, ki je korakal sklonjene glave naprej!

Doli iz Švicarije so doneli glasovi godbe, ki so se razlegali skozi temno noč in se izgubljali v sentimentalnih akordih...

Henrik Kovač je zavil vstran, ker ni hotel srečavati ljudi, šel je pod hribom po podrožniški poti...

Iz hiš, ki so stalne osamljene in tihe

so se usipali na cesto posamezni medli odsevi...

Ugajala je Henriku ta tišina, ki se je raztirala tod naokoli...

Naenkrat je začuden obstal pred malo elegantno vilo...

Vsa okna, sicer razgrnjena, so bila sijajno razsvetljena... iz vile pa je prodiralo glasno petje, smeh, žvenket kozarcev... razločeval je moške in ženske glasove...

Ustavil se je za trenutek, ker ga je premotil ta vrisč... poslušal je... slišal je znane napeve, ki jih je prepeval včas sam v pariških šantanih in varietejih; čudil se je temu... v tem trenutku je slišal oddalč drdranje voza... ker ni hotel, da bi ga kdo opazil, stopil je vstran...

Voz se je ustavil pred vilo, in iz njega je stopila dama v spremstvu nekega gospoda... šla sta naravnost proti vhodu vile, kjer je gospod potkal... isti trenutek je postalo v vili vse tiho... vrata so se odprla, in v svetlobi je zapazil Kovač svojo sestro Rene.

V prvem hipu ni mogel verjeti tega, saj mu je pravila, da ima v gledališču skušnjo, ki gotovo še ne more biti končana; a ona je že tu... hotel se je natanko prepričati in stopil je korak naprej...

Sedaj ni več dvomil, bila je zares Rene, ki se je ravno tedaj obrnila proti svojemu spremljevalcu, ki je plačeval izvoščka. Nato sta oba izginila skozi vrata, ki

so se zaprla za njima... Voz je oddrdral nazaj v mesto...

Henrik Kovač je še nekaj časa stal na cesti in poslušal... v vili je postalo bolj tiho, petje je popolnoma prenehalo... a to je trajalo samo par trenutkov... vrisč se je nadaljeval iznova... in med glasovi je Henrik natanko razločil glas svoje sestre...

Kaj dela Rene tukaj? Vsa ta družba se mu je zdela takoj sumljiva, posebno še zato, ker jo mu je Rene sama zatajila, zakaj mu naravnost ni povedala, da ima danes opravke... Zakaj mu je lagala...

Spomnil se je njenih oči, njenega obzora... torej so vendarle resnične njegove slutnje, njegove misli... Sklenil je, da spregovori takoj drugi dan naravnost s svojo sestro odločno besedo, kaj je na stvari.

Obrnil se je in odšel proti mestu!

Pred očmi mu je zopet priplavala slika njegove žene... Kolika razlika med njo in med Rene... Ako so se porodile v njegovi duši misli o ženi, tedaj pri tem ni nikdar mislil na svojo ženo... ona mu je bila nekaka izjema... kot simbol one žene — heteremu je postala hipoma Rene...

Ali trdno je sklenil, da odvrne Rene raz to pot, da zaustavi njen korak, ki jo vodi naravnost v pogubo. Novo življenje mora pričeti... trdno se je odločil, da pove svoji ženi vse... ona mora postati

spodobi. Že ko so v cerkvi obešali posamezne table, oziroma številke, so jim po glavni rojile misli, ki ne spadajo v cerkev. Ko je bilo gotovo v cerkvi sv. opravilo, so se napotili — kot vzor abstinente seveda — v gostilno. Že med potjo so na glas brili norce o dejanju, ki se je ravnokar vršilo v cerkvi. Norčevanje pa so povrh za belili še s preklinjanjem, ljudje so se kar spogledovali. Na vrhunec verske pobožnosti so dospeli še le v gostilni. Med drugim se je nek znan Čuk posebno odlikoval ter se glasno pobahal: Ko sem štev. 6 gor dal, sem si mislil, da sem pri „Sek-sarju“ (znana gostilna na Dunajski cesti). Drugi gostje okoli — liberalci, „brezverci“ — so se nad takim blatenjem zgražali, opominjali so, naj se pusti cerkev pri miru, a vse zastoj. Oni so dalje klobasali svoje marnje. To je bilo pa tudi gostilničarju preveč, vrgel je dva najpobožnejša Čuka ven. Značilno je, da je bil med Čuki njihov načelnik navzoč, a oni, ki so Čuke svarili pred blatenjem vere, so bili — Sokoli!

Glas iz občinstva na naslov vojaškega poveljstva. Človek bi si mislil, da vlada sedaj na Radeckega cesti in drugih ulicah večji mir, odkar imajo vojaki 27. pešpolka prepovedano ostajati čez 9. uro zunaj. Žali bog, da temu ni tako. V nedeljo ponoči okrog 11. ure so Belgijci zlasti po imenovani ulici tako razgrajali, da so ljudje začeli odpirati okna. Razgrajali so rabili take ostudne besede, da jih javno niti ponoviti ne moremo. In da ni bilo brez običajnega „hajlanja“, se ob sebi razume. Kar je za ugled 27. pešpolka pri vsem tem posebno značilno, je dejstvo, da so bili to sami podčastniki tega polka. Vprašamo: Kaj misli tukajšnja c. kr. vojaško poveljništvo proti vedno se ponavljajočim izgredom ukreniti? Ali se nam bo treba obrniti še na kak višji naslov?

Občinski očetom v Šiški v pomislek. Iz Šiške nam poročajo: Na dopis iz Šiške v štev. 8 Vašega cenjenega lista si dovoljujemo še to-le opomniti: Res je, kar Vaš dopisnik poroča, namreč, če kdo misli da Šiška napreduje, se v tem oziru jako moti. Še prejšnji občinski odbor je bil mnenja, da bi bilo potrebno, v taki veliki, obljubljeni občini raznega javnega nadzorstva, posebno pa živinozdravnika, oziroma tržnega nadzornika, ki bi nadzoroval mesnice in prodajo živil. Pred nekaj tedni se je sicer govorilo, da je novi občinski odbor ponudil mestnemu tržnemu nadzorniku v Ljubljani, da bi isti zajedno nadzoroval tudi živila in mesnice v Šiški. Ker pa je to ponudbo odklonil — kar je samoobsebi umevno — je cela stvar zopet zaspala. Pa bi bilo dobro, gg. občinski očetje, da se za to idejo zopet zramite, treba pa je popreje še prepotrebne luči v Šiški, sicer v dosedanjem egipčanski temi še zaspite do sodnega dne. Več Šiškarjev.

Koncert čelista Josipa Stano. Znani hrvaški virtuos čelist g. Josip Stano, ki je v zadnjem času prirejal koncerte po vseh balkanskih mestih in dosegel s svojimi koncerti v Parizu, Londonu in drugih svetovnih mestih največji umetniški uspeh, priredi dne 18. t. m. v mali dvorani ljubljanskega „Narodnega doma“ koncert s prijaznim sodelovanjem g. Janko Ravnika, ki ga spremlja na glasovirju. Program je sestavljen iz najboljših točk muzikalne literature. Občinstvo opozarjamo že danes na ta užitek, da naj pohiti na ta koncert poslušat enega najboljših čelistov Hrvače g. J. Stana. — Vspored obsega naslednje točke: 1. Saint Saëns: A-moll; 2. Maks Bruch: Kol Nidrei; 3. a) Oršič: Kroz suton; b) Sječanje; c) Groblje; d) Gavota; 4. a) S. Bach: Tir;

b) Piatti: Concert Etude (čelo solo); 5. a) David Popper: a) Nocturno; b) Tarantella. Vstopnina: I. prostor 3 K; II. prostor 2 K; stojišče po 1 K; dijaške vstopnice po 60 vinarjev. Predprodaja vstopnic v Sešarkovi trafikli (Selenburgove ulice). Začetek koncerta ob osmih zvečer.

Prestolonaslednik v Ljubljani. Sinoči nam je došlo poročilo, da se je prestolonaslednik Franc Ferdinand baje ob 3/4 12 s posebnim vlakom peljal skozi Ljubljano.

Ob sklepu lista se nam poroča: Prestolonaslednik pride z brzovlakom ob 12.4 ponoči, vozi se v priklonjenem salonskem vozu, prihaja iz Brijunskih otokov ter potuje na Ogrsko.

Pozdravi nedeljskemu shodu družbe sv. Cirila in Metoda: Tržaške Slovenke 100 K, Koriški slovenski učitelji v daljšem pismu po Antonu Pesku, vzlic pomanjkanju prispevajo k obrambnemu skladu za znesek 200 K. Moška podružnica v Gorici in dr. Dereani, ki ustanavlja podružnico v Solkanu. Akad. društvo Tabor. G. Mihaeli, Ljudmila Novak (iz Gradca) „vržeta vsak svoj kamen na podli napad „Cirilmetodarije“.

Zabavni večer na čast vsem Pepcam in Pepetom. Slovensko pevsko društvo „Slovan“ priredi v soboto dne 19. t. m. zabavni večer na čast vsem Pepcam in Pepetom v gostilniških prostorih g. M. Weissa, Pred konjušnico št. 12. Na sporedu je petje, komičen nastop, „Čevljarski vajenec pred gledališko blagajno“, ki ga izvaja član slov. gledališča g. Molek, potem šaljiva pošta in ples. Vsi oni, ki so prijatelji vesele nepriljene zabave in posebno pa vse Pepce in vsi Pepeti naj pohite na ta zabavni večer, da se bodo na dan svojega godu nepriljeno zabavali. Društveni odbor se je potrudil, da bode vsakemu ustreženo. Začetek ob polu osmi uri.

Dramatično društvo. Občni zbor dramatičnega društva se vrši začetkom meseca aprila, da si izvoli svojega predsednika.

Hinko Nučič, režiser slov. gledališča si osnuje igralsko družbo iz prvih članov naše opere in opere, ki bo ž njo gostoval 14 dni v Gorici, nato v Pulju, Celju, Mariboru, Ptuj, potem po Dalmaciji, Bosni, Hercegovini, Srbiji in Bolgarski.

„Turška tiskarna v Kopitarjevi ulici“ večeraj na splošno začudenje ni poslala svojega poročevalca na shod družbe sv. Cirila in Metoda. Škoda, koliko lepega bi bil slišal in napisal. Pač pa se je shoda vdeležil starinoslovec Pečnik, ki bo svojim prijateljem v „Turški tiskarni“ lahko poročal v podrobnostih na shodu.

Tatovi v gledališču. Glasilo intrigantov poroča, da krožijo važni zgodovinski dokumenti, ki se tičejo razvitka slov. Talije po Ljubljani; ti dokumenti so bili baje rekviziti pri neki operi na razpolago solistom, a ne zboru, kot poroča imenovani list. Ker so pa vsi gledališki rekviziti last rekviziterja, ter se ne podarjajo, moramo vprašati kdo je te dokumente odnesel? V dar jih ni dobil, nego jih je menda izmaknil, poneveril! Dobro bi bilo, da se stvar dožene in konstatira kdo so ti ljudje, ki zalagajo glasilo S. L. S. z ukradenimi dokumenti! — Prepričali smo se o ti stvari in teh dokumentih in smo v stanu, da stvar pojasnimo: Med gledališkimi rekvizitami, se nahaja tudi nekaj starega papirja, — odloka sodišča,

davkarij in par nepomebnih zapisnikov sej „Dram. društva“. ki jih je baje škartiral Trstenjak, ko je pisal zgodovino slov. gledališča. Ti rekviziti se dajo na razpolago pri predstavah v deželnem gledališču; nek član slov. gledališča pa si je iste prisvojil in jih naravnost nesel Štefetu, ki je takoj udaril na veliki boben, začel pisati o važnih dokumentih, ter slovesno zatrjuje pri „fajmoštru“ da iste razstavi! Še predno so bili oni dokumenti pri Štefetu, smo videli mi one „važne“ dokumente, ki pa niso ničesar drugega, kot neznatne zadeve internega poslovanja v početkih. „Dram. društva“. To je torej ona veleaktualna in senzacionalna vest, ki jo je glasilo intrigantov razkričalo kot na napadna slov. gledališče.

V Joilet v Ameriki je umrla naša rojkinja Hdlena Jučiger, rojena Klinc. Pokojnica je bila sestra znanega narodnjaka Avgustina Klinca, poslovođe Kajfeževe kleti na Kodeljevem. Bivala je komaj 4 mesece v Ameriki.

Javno nasilstvo na Dolenjski cesti. V soboto večer je pripodilo kakih 6—8 Barjanov, med njimi tudi znana postropača Rak in Mikec, po Dolenjski cesti nekega mladeniča, baje tudi Barjana, proti policijski stražnici. Ko je napadeni hotel iskati pomoči pri stražniku, sta dva njegova zasledovalca planila proti njemu, oziroma za njim v stražnico, in sta ga začela ondi pretepavati. Stražniku, ki je hotel preprečiti napad ter varovati napadenega, je eden napadalcev udaril z neko optirno po glavi. Kljub temu se je stražniku posrečilo enega javnih nasilnežev aretovati; drugi so odnesli pete. Pravijo pa, da pridejo še vsi pravivci roke. Stažnik je le lahko na glavi poškodovan.

Pod ključ so jih djali. Pretečeno soboto do nedelje: Dva radi tepeža in javnega nasilstva, enega radi neplačanega vžitka v gostilni. V nedeljo do polnoči: Dva, ki sta si ga preveč privoščila.

V varno zavetje. Od nedelje opolnoči do ponedeljka opoldne so bile aretovane 4 osebe in sicer: 1 radi razgrajanja, 1 radi prepovedanega povratka v mesto, 1 radi pijanosti in počitka na cesti, in 1, ker drugje ni mogel prenočišča dobiti.

Zadnji pogon v Tivoli ni imel nikakoršnega uspeha. Večjo srečo je imel nedeljski pogon v mestnem logu, kjer so zalotili iz mesta izgnanega Fajdiga in Karola. Hladneje postalo vreme očividno vpliva na zgodnje goste mestnih gozdov. Tudi se nam ne zdi primerno, da se taki pogoni zaporedno drug za drugim vrše. „Tiči“, konkurenti pravih tičev po naših gozdičih imajo dober nos, zato bi bilo dobro, če se jim prihodnjic le polagoma skuša priti do nosa.

Od stopnje do stopnje. Sinoči so aretovali bivšega trgovskega pomočnika Karla Nekermanna radi beračenja. To mu še ni bilo dovolj, zagrešil je namenoma tudi žaljenje straže, in nato opozorjen, celo nekako pretel, da mu ni prav nič, če dobi šest mesecev.

Sam se je zgasil, ker je bil brez sredstev, Franc Zelenka, krojaški pomočnik iz Ptuja.

Izgubljeno in najdeno. Gosp. pl. Kanc soproga stotnika je izgubila zlato zapestnico. — Izgubljena je zavratnica z zlato iglo. — Najden je žepni robc z majhno vsoto denarja. — Marija Planinšek, posestnica v Dobrunjah je izgubila na Vodnikovem trgu svoj poročni prstan v vrednosti 9 K. — Franc Habič, gledališki inspicijent, je izgubil ščipalnik, vreden 6 K. — G. Josipina Schloser, soproga mizarja, je izgubila zlat poročni prstan. — G. Marijana Hlomšek, soproga potnika, je izgubila zlato zapestnico.

Občni zbor samostojnih obrtnikov v Ljubljani. Za v nedeljo 13. tm. v hotel „Ilirija“ sklicani občni zbor se je ob obilni vdeležbi otvoril po 3. uri. Predsednik gosp. Gjud pozdravi navzoče, kakor tudi zastopnike časopisja, imenuje overovateljem zapisnika gg. Schlegla in Kreigherja. Dalje omenja, da je izmed 24. med letom novo pristopivših članov ostalo le 8, ostalih 14 pa se za društvo ni dalje več brigalo. Delovanje odbora je bilo vestno. Žal pa, da so izdatki večji, nego prejemki. Smrt je pobrala 2 člana: Jordana in Chramero. Priporoča članom, naj delujejo za prosep društva. Čisanje zapisnika, kot druga točka dnevnega reda brez ugovora.

Blagajnik g. Breskvar položi račun za 1. 1909. Iz njegovega poročila posnemamo: Stanje društvenega premoženja koncem 1. 1898 znaša K 11.924.34; prispevki članov K 2.895.18; neizplačane obresti K 359.32; 8 pristopnin K 40. Stanje dohodkov: K 15.525.36. Izplačani bolniški denar kron 2.977.50; zdravniki itd. K 381.86 pogrebni prispevki K 300; jubilejska ustanova K 80; upravninski stroški K 369.26. Svota izdatkov: K 4.108.63. Ostane torej konec 1. 1909 K 11.416.74. Blagajnik omenja, da nekateri člani preveč izrabljajo društvo. Odbornik g. Kreigher pojasnjuje, da je dozdevno neugodno stanje blagajne le tako razumeti, da se je računski zaključek letos drugače sestavil nego prejšnja leta.

Načelnik nadzorovalnega odseka gosp. Bögel izjavi, da so društveni računi vzornem redu. — V svrhu posvetovanja za dopolnilne volitve odbornikov se občni zbor prekine za 5 min. Nato član g. Pust priporoča, da se zopet izvoli stari odbor. Sprejeto. Izstopili, oziroma zopet izvoljeni odborniki:

Gg. Kreigher, Bögel star, Erjavec, Jerina, Luka, Gačnik (revizor) Geier. Namestniki: Krapeš Milko, Rebolj, Šperetič. V nadzorovalni odbor: Rojina Franc, Rebek, Petek. Namestniki: Irkič, Pust, Ferkula. Predsednik pozdravlja izvoljene odbornike. — Živahna debata se je vnela pri zadnji točki dnevnega reda: Splošni predlogi G. Krapeš interpelira, kaj je s socialnem zavarovanjem obrtnikov. G. Francheti v kratkih potezah odgovarja zadevno tega vprašanja. Koncem omenja, da je danes seja obrtnega sveta v plenarni seji na Dunaju. Zahteva se: Vsi obrtniki naj spadajo v socialno zavarovanje.

Glede zavarovanj pomočnikov pa se stavijo razne ovire političnega značaja. Isti interpellant stavi predloge proti izrabljanju bolniške blagajne. Predsednik v svojem odgovoru se strinja s predlogi govorniki. Francheti predlaga glede pobiranja članarine itd. vporabo poštinih čekov. Po daljši debati se je sklenilo, da ostane pri starem. Kunstler in Kraigher predlagata, da se članarina novih udov takoj vplača dotičnemu odborniku ki člana pridobi. Kreigher še posebej naglašja, da dobi ud vpisnino nazaj, v slučaju, ako ga odbor odkloni. Koncem se je razvila vsesplošna debata glede prireditve društvenih vesellic, katerih namen bodi pridobitev vira novih dohodkov. Sklenilo se je, da bodi to vprašanje rešiti naloga odbora. Večina je bila proti prireditvam brezplodnih vrtnih vesellic, pač pa za prireditve zabavnih večerov v zimskem času.

Po enournem zborovanju predsednik zaključi shod, ter se med drugim posebno zahvali tudi zastopniku „Jutra.“

Spomladanska razstava v umetniškem paviljonu R. Jakopiča se otvori dne 19. t. m. ob pol 12. dopoldne. Razstava šteje 180 umotvorov. Izmed slovenskih umetnikov

najboljša prijateljca njegove sestre . . . ona mora čuvati nad njo . . .

Popolnoma prazno je bilo že mesto, ko se je vračal Henrik proti hotelu . . . po ulicah je bilo tiho in mirno . . . nikjer ljudi, nikjer nobenega življenja . . .

Nekak strah je prevzel Kovača, ko je stopal po mestu . . . ta tišina ga je navdajala z neko neznano grozo . . . in zdelo se mu je, da se je v ljubljanskim ozračjem vleglo nekaj težkega, usodnega na njegova prsa . . . (Dalje.)

Mali listek.

Književnost, gledališče, umetnost.

Umetniške vesti iz Ljubljane. Pride recimo v Ljubljano kdo od Srbov, ki ima smisel in okus za upodabljanje umetnost, pa mislim, da bo odnesel od nas malo zadovoljnosti. Videl bo namreč ljubljanske javne spomenike in to mu bo prilično zadostovalo, da se ukorenini v njegovi notranjosti trdno in odvratno mnenje. Ampak motil se bo. Pri nas povsod in še specijelno v Ljubljani je v tem oziru dosti drugače nego drugod po svetu. Pri nas se postavljajo spomeniki po željah in voljah takih komisij, ki ponavadi ne štejejo v svoji sredi niti enega izvedenca v umetniških strokah, pač pa gospodarijo z zbranim denarjem in tako pridemo brez težavnih sklepov do postavljanja takih neumotvora, kakor se jih vidi po naših cestah in trgih. Pred deželnim muzejem

na primer, stoji kip znanega zgodovinarja Valvazorja. Tak je, kakor bi ga ne delali kiparji, ampak kuharji iz testa? Da bi ga, bratci, nikoli nihče ne videl!

Pa bi se torej tak opazovalec, ki bi sodil našo upodabljanje umetnost po takih zuuanjih znakih, jako varal. Dandanes razpolagamo namreč pri nas s čisto dobrimi kiparji. Tudi ta in oni od teh, ki so napravili za kolikor toliko dobro plačo javne spomenike, skriva v svojem ateljeju marsikaj dobrega, res umetniškega in takega, kar nima s postavljenimi kamenitimi kolosi ničesar skupnega. Najboljši med vsemi je Berneker. Velik lirik je, potaplja se vedno v tragiko življenja in nam prinaša in kaže iz nje pretresljive slike bede, nesreče in strasti. Njegova mehka, sanjava in razbeljena duša diha iz njegovega kamna, prepaja gledalca s sočutnostjo in ga osamlja po vseh dolžnostih resničnih umotvorov. In naši slikarji so še nad kiparji. Jakopič Grohar, Jama-Sternen in tropa mlajših ustvarja dela, ki jih morejo roditi le prave umetniške nature. Naši krajinarji so pravi poetje. Njihova pisana polja v poletnem solncu, njihove jesenske in zimske krajine, samotno sanjajoče koče po zelenih holmih, gola drevesa pod snežnimi kapami — vse to nam izražajo slike z očarljivo naravnostjo in poezijo.

S kupci — kajpada, s kupci je jako slaba. Ljudje kupujejo slike samo takrat, kadar se ženijo. Tedaj si urejajo domove in se izkaže pri tem po-

treba, da se razobesi toliko in toliko stvari po stenah. Navada je taka, splošni okus zahteva, kupiti se mora. Ali na slovenskega slikarja se ob takih slučajih ne domisli nihče. Kupi se v prodajalni cene reprodukcije teinte madone z detetom, še dvoje ali troje znanih švicarskih pokrajin z zelenimi travniki, modrim potokom, razdrapanim mostičkom in listastimi švicarskimi kravami in stvar je opravljena. Sicer — v navadnih časih velja v splošnem načelo: umetnost je luksus! In to pomeni: kadar bomo premogli kupe cekinov, takrat pa — naj bo v božjem imenu. — Kupimo tudi kako domačo sliko! Vendar — poleg takih naziranj — morajo vpodabljanje umetniki vseeno živeti. In zato je bilo treba misliti na to, kako bi se na kak način prišlo v tesnejšo zvezo s publiko in eventuelnimi odjemalci.

Mislilo se je sem, mislilo tja, svetovalo se je na tem višjem mestu, svetovalo na onem, a nikjer nič storilo. Nazadnje se je zaslužno ojunačil z veselim upanjem na boljše bodočnost slikar Jakopič. Kar naenkrat so ga bile vse ljubljanske ulice polne, od Poncija je hodil, pa do Pilata in zopet narobe, a tam pod šetalisce je prišla neko jutro kopa delavcev in pričeli so riti in razkopavati zemljo.

„Kaj pa bo?“ so vpraševali začudeni meščanje.

In odgovor se je glasil: „Umetniški paviljon!“ — Tako čudo, ali ne?

Torej zdaj stoji ta paviljon in sicer po zaslugi in žrtvovanju slikarja Jakopiča. Prva razstava se je že vršila v njem in baš zaključila se je že druga. Prvič so razstavili slovenski umetniki, zdaj dalmatinski. Na slovensko izložbo se je bil pripeljal po naročilu ministrstva vladni pooblaščenec, da si stvar ogleda in predloži, kar bi bilo vredno kupiti. Kajpada se je vršil ta pohod po gosposkem receptu, ki je prilično takle: če traja razstava šest mesecev, se pripelje na njo vladni odposlanec sedmi mesec. Seveda ga mora vse čakati v zaprtih prostorih. No, vendar je to boljše kakor nič.

Slovenska razstava je še prilično uspeła. Prodalo se je dosti vstopnic, en kip in nekaj slik. Druga, dalmatinska, se ni obnesla. Trpela je na slabem obisku, kupcev dosedaj ni bilo. Te dni so jo zaprli in vse pričakuje: vladni pooblaščenec — ali pride, ali ne pride?

Slovensko deželno gledališče. Vsled nevarne bolelosti svojega očeta je moral g. tenorist Fiala na nujno pismo svoje sestre in na ekspresni telegram svoje matere odpotovati domov v Olomuc; prišel pa je, žal, prepozno; našel je očeta že na mrtvaškem odru. Ker je razentega tudi gdč. Peršlova bolna in je bila te dni operirana, je razumljivo, da mora ravnateljstvo vsled tega opero za nekaj časa opustiti. Zaradi odsotnosti g. Fiale se je morala peti v nedeljo zvečer mesto „Dolarske princeze“

bodo zastopani Iv. Grohar, Rih. Jakopič, Mat. Jama, Fran Klemenčič, S. Magolič st., S. Magolič ml., V. Smerkar, Henrika Šantel, Saša Šantel, Iv. Vavpotič, Ivan Zajec in Peter Žmitek. Poleg njih razstavlja še Nadežka Petrovič iz Beograda in K. Myoz iz Bleda.

Kaleidoskop.

Kaj je smola?

Če kreposten gimnazijski ravnatelj pelje svoja dva sinova v gledališče k Przybyszewskega „Zlatemu runu“, pa mora po prvem dejanju razočaran in ogorčen zapustiti prostor, ker vidi na odru namesto Argonavtov pregrešne moderne — ljudi.

Če sedi profesor Tainta v dežju na verandi ter po najnovejših zaključkih klasične filologije tako goreče popravlja noge Praksitelove Venere, da ne zapazi tatu, ki mu izmakne njegove velike pošvedrane štiflete.

Če se ga doktor Ipsilon zvečer po šoli tako nabere, da stoji za plotom in drži v roki hlačni trak, misleč, da je kaj drugega, in izvaja posledice — v hlače.

Če so muzejski mikroskopi tako zanič, da vidiš skozi nje mrtvaško glavo, pa pride slepec pogleda na sto korakov in ti pove, da je crkla želva. In če hoče vrag še vrhutega, da so tvoji pokrovitelji malo prej dognali tvoje „najodličnejše sposobnosti za muzejskega ravnatelja“ natanko z istim mikroskopom kakor ti pristnost mrtvaških glav.

Če obožuješ lepo gospo in ji pisariš zaljubljena pisma, pa nekega dne zaslediš, da njen mož iz komnodnosti prepisuje tista pisma in z njimi zapeljuje tvojo najljubšo ljubico.

Če v časopisih z oglasom iščeš prijetnega damskega znanja, pa se ti pod šifro „Pikantno veselje“ poste restante 69 nevedoma vjame tvoja lastna grda žena.

Če si snedel tucat svinčnikov opevaje biserne zobe svoje Dulcineje, pa se ona ob čitanju tvojega zmašila tako zasmeje, da ji padejo iz ust.

Če se na maskaradi stisneš z lepo damo v kot in ji molče izražaš svoje občudovanje, pa te ona mahoma udari po roki in vzroji z debelim glasom: „Gospod, ali mislite, da smo na Pruskem?“

Če pričakuješ denarnega pismonoša, pa jutraj ob poldevetih potrka eksekutor. Ali pa če si državni pravdnik in se izkaže, da si v naglici zaplenil citat iz kazenskega zakonika.

King Fu.

Iz slovenskih krajev.

Novo mesto.

Igrokaz „Tihotapec“, ki ga je priredila novomeška čitalnica dne 12. t. m. je v spel v vsakem oziru izborna. Kmet Stibernik je svojo težko vlogo tako dobro rešil, da ga želimo v naprej, kakor prejšnja leta v ljubinskih vlogah, zopet pozdraviti na našem odru. Njegov sin Franc, je bil v prvih dejanjih dober; v IV. dejanju IV. prizor bi bilo želeli drugič več občutkov. Rezika, njegova hči je pela in igrala pohvalno — samo kot kmečko dekle, bi morala bolj vporabljati domač dolenski dialekt, ter opustiti nervoznost. Tekmec kot znani komik, jako ugajal, izvedel je svojo vlogo, kakor dosejaj vsako vsem v zadovoljstvo. Obrščakova Meta je kot „zafklivka“ kakor vstvarjena — svojo vlogo povsem dobro rešila. — Kmet Golman, kateri, škoda, v igri ne pride

„Logarjeva Krista“ ter se poje tudi danes, v torek mesto Goldmarkove opere „Sabska kraljica“ elegantna Fallova opereta „Ločena žena“ z gđc. Lvovo, gđc. Hadrbolevo ter gg. Iličicem, Bohuslavom, Povhetom in Bukškom. Ribiča Willema poje mesto g. Lipnickega g. Juvana. Opereta, ki je imela zaradi svoje melodioznosti, krasno posrečene instrumentacije in zanimivega, mestoma pikantnega dejanja povsod največje uspehe, se je priljubila tudi našemu občinstvu tako, da se vrši danes že repriza; s to predstavo se ta dražestna opereta definitivno odstavi z repertoira. V četrtek se vrši premijera „Sabske kraljice“, če bo g. Fiali mogoče, da se dotedaj vrne; za soboto in nedeljo sta določeni izborni francoski opereti „Zaroka pri svetilki“ in „Soprog pred durmi“ Jaquesa Offenbacha ter se vršita obe predstavi v dobrodelne namene. Poleg g. Iličiča, ki je prevzel režijo in g. Bohuslava sodelujejo pri teh prireditvah tudi poštvalne narodne gospodične: dr. Tavčarjeva, dr. Zupančeva in Hrastova. — Dramsko osobje pripravlja Roberta Bracca najnovejšo dramo v treh dejanjih — „Izgubljeni“. — Abonement na sedeže za par se v kratkem zaključuje.

veliko v pošte, Hribnik, gostilničar Rébnerk in hči Franca kakor vsi drugi igralci, rešili so svoje vloge povoljno in videlo se je, da bi igralci glavnih vlog, delali čast stalnemu gledališču. — Igra se bo 20. t. m. ponavljala! — Opomni se, da je bila vstopnina previsoka.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Program potovanja kralja Petra.

(Brzojav posebnega dopisnika „Jutra“.)

Belgrad, 14. marca. Končno je določen natančen program prvega potovanja kralja Petra v inozemstvo. Odpotuje v nedeljo 20. marca ob 10. uri dopoldan s posebnim vlakom čez Budimpešto in Oderburg. Čez Avstro-Ogrsko zadrži strog inkognito, a na ruski meji pozdravi kralja posebno carjevo poslanstvo in srbski poslanik v Petrogradu. Svečani sprejem kralja po ruskem carju bo v Carskem Selu, a stanoval bo carjev gost v zimski palači v Petrogradu, kjer ostane pet dni, v Moskvi dva dneva in en dan v Sebastopolju. Ako bo Crno morje mirno, odpotuje kralj iz Sebastopolja naravnost Carigrad, kjer ga svečano sprejme sultan, pri katerem ostane štiri dni. Potem odpotuje na Sv. Goro (Atos) in se vrne čez Solun v svojo prestolnico Belgrad. V njegovem spremstvu bo ministrski predsednik Pašić, minister zunanjih del dr. Milovanović ter civilno in vojno spremstvo.

Hilmi-paša v Belgradu.

(Brzojav posebnega dopisnika „Jutra“.)

Carigrad, 14. marca. Veliki vezir Hilmi-paša odpotuje v kratkem v Belgrad, da vrne obisk srbskemu ministru zunanjih del dr. Milovanoviću.

Predsednik deželnega kulturnega sveta v Dalmaciji.

Dunaj, 14. marca. Cesar je imenoval conte Borellija predsednikom deželnega sveta.

Marcovo siavlje.

Dunaj, 14. marca. Danes so dunajski socijalni demokrati proslavljali proslavo marcovih žrtev iz leta 1848. Govoril je poslanec Schuchmeier, a za njim češki, poljski, rusinski in romunski govorniki.

Bienert pri cesarju.

Dunaj, 14. marca. Baron Bienert je bil pri cesarju danes v daljši avdijenci, kjer se je informiral o političnem položaju.

Nasilje pruske policije.

Berlin, 14. marca. Soc. demokrati poslanec Gerlach se je danes peljal s svojo soprogo po tramvaju. Naenkrat udere policija v voz in aretira poslančev soprogo brez najmanjšega povoda. Na stražnici se je izkazalo, da so poslančev soprogo zamenjali z neko vlačugo!

Dalai Lama v Calcuti.

Calcuta, 14. marca. Semkaj je došel pobegli tibetanski papež Dalai Lama.

Razmere na Grškem.

Atene, 14. marca. Dne 21. t. m. se sestane grška zbornica k svojem zasedanju, kralj sam odpravi zasedanje, ki proklamira kot postavodajno oblast narodno skupščino, ki se zanj vrše volitve 28. avgusta, a snide se k rednemu zasedanju 14. septembra.

Peary — slepar.

New-York, 14. marca. Najditelj severnega pola znani Peary, ki ga je zadnje dni obdolžil sleparstva znani geograf v Stockholmu Meyden se je poslužil Cookovega vzorca, neznano kam pobegnil.

Mornariška debata na Angleškem.

London, 14. marca. V dolnji zbornici je danes vlada dosegla pri mornariški debati zmago nad opozicijo, za zgradbo novih bojnih ladij se je dovolilo 800 milijonov mark, a stalna mornarica se je znižala za 15 tisoč mož.

Nemiri v Casablanci.

Pariz, 14. marca. Domačini so zopet z vso silo napadli francoske straže, ki so se morale umakniti in iskati pomoči.

Nemci na Bolgarskem.

Ruščuk, 14. marca. Tu je prišlo do ostrega spopada med Turki, Bolgari in vojaštvom. Neki Turek je odpeljal neko Bolgarko, ki so jo hoteli vzeti Bolgari nazaj, a so jo Turki branili! Prišlo je do velikih pouličnih bojov. Turki so napadli vojaštvo, ki je oddalo najprej hlepo salvo, a nato ostro. Ubityh je bilo 16 oseh,

Ruščuk, 14. marca. Pri nemirih je bilo ubityh 20 oseb a 32 nevarno ranjenih. Razburjenje proti Turkom je velikansko. Bati se je nadaljnih nemirov.

Sofija, 14. marca. Turški poslanik Alim Bey je interveniral pri ministru zunanjih zadev Paprikovu glede nemirov v Ruščuku ter zahteval varstvo Turkom.

Justh se brati s srbskimi radikalci.

Budimpešta, 14. marca. Predsednik neodvisne stranke Justh je govoril na shodu v Szombodu, kjer je povdarjal svoje simpatije napram srbskim radikalcem. (Kakor je znano, so srbski radikalci na Ogrskem in Hrvatskem zapustili hrvatsko-srbsko koalicijo, ker se niso hoteli zameriti Madžarjem. Radi tega živajo sedaj simpatije madžarskih šovinistov, ali za to jih je obsodila vsa srbska javnost in srbski narod na Hrvatskem, ki se nahaja takorekoč ves v vrstah srbske samostalne stranke.)

Bolgarski kralj v Carigradu.

Carigrad, 14. marca. Inicijativo k obisku v Carigrad je dal sam bolgarski kralj Ferdinand. Ta pojav se smatra kot dokaz, da žele balkanske države mir na Balkanu.

Ruski listi proti Paprikovu.

Petrograd, 14. marca. Tukajšnji listi zatrjujejo, da je Paprikov, bolgarski minister zunanjih zadev, zatajil svoje pogovore z ruskimi žurnalisti, ter retiriral pred javnim mnenjem.

Tajinstven umor.

Trst, 14. marca. Včeraj, v ponedeljek, dne 14. t. m., so našli blizu mestne klavnice v Žavljah, mrtvo truplo približno 26 letnega mladeniča. Na truplu se pozna, da je pokojnik umrl nasilne smrti.

*

O navedenem umoru smo dobili telefonično poročilo, da je umorjenec 20letni Ferdinand Abram, ki je bil nekoliko slaboumen, je bil po spodnjem delu telesa slečen, a na glavi je imel več ran. Dognano je, da je bil mladenič najprej žrtev nenravnega napada, a potem ga je pohotnež ubil. Morilca dozdaj še niso našli.

Slepar in tat.

Trst, 14. marca. 18letni pomorščak Angelj Bonifaccio, ki je bil ukran na parniku „Francesca“ Avstro-amerikanske parobrodne družbe, je bil včeraj opoldne aretovan na zahtevo Rudolfa Bartoloni, I. komisarja na istem parniku, ker mu je poveril 40 kron, dočim je dva druga pomorščaka istega parnika ogoljufal: enega za 6, a drugega za 8 kron in je obenem ukradel iz pisarne na parniku 60 kron.

Regnikolo živinče.

Trst, 14. marca. Prostitutka Stanislava Milič, stanujoča v ulici della Punta del Forno, je dala predminulo noč aretovati 26letnega Nikolaja Liberale, doma iz Bolagne v Italiji, ker jo je hotel po sili rabiti!

Dež. gledališče v Ljubljani.

Ločena žena.

Opeteta v treh dejanjih. Besedilo spisal Viktor Leon Uglasbil Leo Fall. Kapelnik V. Talich.

Karel van Lysewewghe, dvorni tajnik	Iličič
Jana, njegova soproga	Lvova
Pieter te Bakkenskijs, njen oče, generalni ravnatelj družbe spalnih vagonov v Bruslju	Povhe
Gonda van der Loo, urednica	Hadrbolečeva
Odvetnik de Leije	Skrbinšek
Lucas van Deesteldonck, sod. preds.	Bukšek
Ruitersplat	Molek
Dender	Peček
Scrop, konduktor spalnih vagonov	Bohuslav
Adelina, njegova nevesta	Ptačnikova
Willem Kronwevliet, ribič	Juvan
Martje, njegova žena	Thalerjeva
Profesor Tjonger	Grom
Profesor Wiesum	Mikuš
Sodni sluga	Meglič
Uradni sluga v Makkumu	Adalbert

Amsterdamsko občinstvo. — Ribiči in njih žene v Makkumu.

Dejanje se vrši dandanes in sicer: I. dejanje v sodni dvorani v Amsterdamu; II. dejanje tri mesece nato v vili Lysewewghe v Amsterdamu; III. dejanje dan nato na prošnju v Makkumu na Holandskem.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. Najmanjši znesek 50 vin.

Velikanska zaloga lahkkih dežnih paletotov za dame in gospode od K 20— naprej v „angleškem skladišču oblek“ O. Bernatovič, Ljubljana.

Krepak učenec se sprejme v neko tukajšnjo trgovino. Kje, pove iz prijaznosti uredništvo „Jutra“.

Izobražen, mlad Slovenec išče službe, zmožen obeh deželnih jezikov v govoru in pisavi. Sprejme vsako delo.

Prijazne ponudbe pod F. M. 26 pošto ležeče, Ljubljana, glavna pošta.

Kupi se dobro ohranjeno kolo s prostim tekom. — Ponudbe pod šifro Fr. V., poste restante, Ljubljana.

Kupi se še dobro ohranjeno kolo s prostim tekom.

Ponudbe upravi „Jutra“ z navedbo cene pod „L. J.“

Prodajam najnovejše spomladanske obleke za gospode od K 8— naprej, za dečke od K 4— naprej.

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Kupi se pes-čuvaj po nizki ceni. — Ponudbe pod „A. B.“ upravnistvu „Jutra“.

Šivalni stroj „Howe“ proda ceno krojač I. Magdič, Miklošičeva cesta 8.

KORESPONDENCA.

Pisatelj se želi seznaniti z mlado, lepo in elegantno damo. Ponudbe prosim pod šifro Roman „Žena“ posterestante, Ljubljana.

Gospod, mlad, premožen, želi znanja z gospodično iz ugledne rodovine v svrhu ženitve. Ponudbe s sliko, katera se vrne, „Silvin“ 21, poštroležeče, Ljubljana.

Mlad gospod se želi seznaniti z duhovito gospodično. Ponudbe „Idealist“, Ljubljana, poštroležeče.

Mlad gospod, v Ljubljani neznan, se želi tem potom seznaniti z mlado in lepo gospodično živahnega temperamenta. Pisati pod „Novus“ na upravnistvo „Jutra“.

Katera gospodična bi hotela voditi zabavno korespondenco z veselim gospodom? Pisati pod „Veseli“ pošto ležeče, Ljubljana.

Resna ženitbena ponudba. Mlada gospodična se želi v svrhu ženitve seznaniti z mladim gospodom. Ponudbe s sliko pod šifro „Renée“, pošto ležeče, Ljubljana.

„Jutro“

se prodaja po 4 vinarje v naslednjih ljubljanskih tobakarnah:

Dolenc Jerica, Prešernova ulica.

Šubic Evgenija, Hôtel „Union“.

Pichler F., Kongresni trg.

Šešark Fran, Šelenburgova ulica.

Treo Julijan, Sv. Petra cesta.

Zupančič Ivana, Kolodvorska ul.

Kanc Albina, Sv. Petra cesta.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg.

Blaž M., Dunajska cesta.

Ušeničnik, Židovska ulica.

Blaznik, Stari trg.

Kleinstein, Jurčičev trg.

Kustrin A., Breg.

Bizjak, Gosposka ulica.

Fuchs Marija, Marije Terezije c.

Elsner M., Kopitarjeva ulica.

Sušnik Z., Rimska cesta.

Podboj Z., Sv. Petra cesta.

Mrzlikar, Sodnijska ulica.

Košir Jul., Hilšerjeva ulica.

Franzot, Šiška.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Kotnik F., Šiška.

Šenk, Resljevi cesti.

Bizjak, Bohoričeva ulica.

Prodaja se tudi v Cerknici, na Rakeku, v Logatcu, v Postojni, v Novem mestu, v Zagorju, v Litiji, v Radovljici, na Jesenicah in v Škofji Loki. V Gorici in v Trstu v 50 trafikah.

Čitajte „Jutro“

Dobiva se v tobakarnah
po 4 vinarje.

Zastoj in poštne prosto: Domača knjižnica

Znam izbranih, najboljših del slovenske
literature in svetovne literature v dobrih
prevodih.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
v Ljubljani.

Hotel in restavracija „Bavarski dvor“

Dunajska cesta št. 29

se priporoča posetnikom Ljubljane
kot najbolj ugodno prenočišče v
neposredni bližini kolodvora. ::
Restavracija je moderno urejena.

Mir in točnost zajamčena.

Za obilen poset se priporoča

Štefan Bergant
lastnik.

Gostilna „Pri panju“

Vegova ulica št. 10

se priporoča za mnogobrojen obisk

lastnik **Leonardo Galante**

ima najboljše pijače; dobiva se izborni
„pelinkovac“, goriška, istrska in dalmatinska
vina po najnižji ceni.

Kavarna „LEON“

na Starem trgu št. 30

je kakor navadno

vso noč odprta.

V kavarni je na razpolago

električen klavir.

Z odličnim spoštovanjem

Leo in Fani Pogačnik.

Milko Krapeš

Jurčičev trg 3 LJUBLJANA Jurčičev trg 3

priporoča svojo trgovino ur, juvelov, raz-
ličnih srebrnih in kinasrebrnih namiznih
oprav itd., itd. 6/10-1

Popravila se točno, solidno in ceno izvrše.

Cvetlični salon ANTON BAJEC

Ljubljana

Pod trančo št. 2

poleg čevljarskega mostu

izdeluje šopke, vence in
trakove. Velika zaloga na-
grobni vencev. Zunanja
naročila se izvrše točno.
Cene zmerne.

Kri! in okusno pijačo daje le dr.
pl. Trnkoczyja sladni čaj pod
imenom „SLADIN“! Pije se brez
kave, čaja, kakao; z malo mleka
in sladkorjem.

Moč! S tem prihranite 50% na
denarju pri gospodarstvu.
Kdor naroči najmanj 5 zavitkov
po pošti v glavni zalogi lekarne
pl. Trnkoczyja v Ljubljani (Kranj-
sko) dobi za 5 K 50 v franko.

Zdravje! To resno obvestilo po-
potrjujejo mnogo-
brojna priznana pisma.

50% prihranka! 1/4 paketa
stane 50 v.
Zahtevajte ga pri svojem trgovcu!
Sladni čaj ni sladna kava, katere
hranilna moč se deloma vsled
žganja uniči!

Slovenci! Spominjajte se prekoristne
družbe sv. Cirila in Metoda!

VIKTOR KORSIKA

umetno in trgovsko vrtnarstvo

v Ljubljani, Rimska cesta št. 5.

Izdelovanje šopkov in vencev po najnovejši obliki iz svežih
in umetnih cvetlic po primernih cenah. Bogata zaloga raz-
novrstnih palm ter listnatih in cvetočih rastlin.

Prodaja poljskih, zelenjadnih in cvetličnih semen najboljše
kakovosti. Sprejema vsa v to stroko spadajoča dela.

Zunanja naročila točno in vestno.

Največja zaloga najfinejših barv in potreščin

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljnate barve

v pušicah za umetniko in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristne francoske in za ljudske šole v škatljicah.

14/87

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik.

z oljnatim in krednim temeljem.

Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv,
firnežev, lakov in steklarskega kleja.

K spomladni in poletni seziji

si dovoljujem moje cenjene odjemalce opozoriti na mojo veli-
kansko zalogo **v konfekciji za dame, gospode,
deklice, dečke in otroke**, posebno pa na spodaj
omenjene predmete:

Otroške obleke za prati	od K 1.50 naprej
„ „ „ iz blaga	„ „ 4.— „
Obleke za dečke	„ „ 6.— „
„ „ gospode	„ „ 8.— „
Površnike in športne suknje za gospode „ „	12.— „
Pelerine s kapuco	„ „ 6.— „
Klobuke	„ „ 2.— „
Velour klobuki	„ „ 5.80 „

Zaradi prevelike zaloge v damski konfekciji so cene znatno znižane.

Angleško skladišče oblek O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5.

Delniška glavica:
K 3.000.000.

9/10-1

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica št. 2.

Rezervni fond:
K 350.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½ %.